

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

[Præfatio.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78322)

P R A X I S F O R J
P O E N I T E N T I A L I S P A R S
S E C V N D A:
D E A C T I O N I B V S, I N Q V I B V S
C O N S I S T I T S A L V T A R I S V S V S S A C R A M E N -
T I P O E N I T E N T I Æ.

Auctore P. VALERIO REGINALDO Burgundo Sequazo, è Societate IESV.

P R Æ F A T I O

VT Penitentia Sacramento commune est cum ceteris nouæ legis Sacramentis (excepto Eucharistia Sacramento) quod in usu consistat, sic eidem peculiare est ac proprium, ut consistat in usu habente formam iudicij, quod ipse minister tanquam Iudex exerceat in Penitentem tanquam reum, quando hic illi se offert corde contritus, proprioque ore de peccatis, quorum reus est, accusans semetipsum, paratus opere implere satisfactionem sibi imponendam. Offert, inquam, se ut iuxta Christi institutionem absolatur, in remissionem eorumdem peccatorum. Sicque actiones nobis ad explicandum proposita, tanquam ea in quibus Sacramenti Penitentia usus consistit, ista sunt: Penitentis quidem, tum contritio cordis, tum confessio oris, tum etiam satisfactio operis. Confessarius verò, absolutio à peccatis eidem Penitenti impertienda. Cuius absolutionis usus, sicut coniunctum esse oportet usum absolutionis ab excommunicatione, ita illius explicationem conuenit esse coniunctam: presertim cum facile Confessarius exponatur periculo committeendi sacrilegium, perperam absolueno Sacramento, si absolueno ab excommunicatione procedas temere ac sine debita scientia. Ratione cuius periculi subimenda est porro explicatio restitutionis: eo quod oporteat ipsam passim comitari satisfactionem Sacramentalem, atque adeo notam esse Confessario, ad vitandum periculum Sacramentaliter absolueno indispotum. Sicigitur pars hac completi debet sex libros, 1. de contritione 2. de confessione 3. de satisfactione cum sua appendice de indulgentiis. 4. de Sacramentali absolutione. 5. de absolutione ab excommunicatione, nonnullis que aliis, qua de excommunicatione Confessarius habere debet cognita, ad cauendum periculum perperam absolueno sacramentaliter, & 6. de restitutione tanquam satisfactionis Sacramentalis comite: ac necessaria cognitu ad illud idem periculum vitandum.

L I B E R P R I M V S,

A C O P E R I S T O -
T I V S Q V I N T V S D E C O N -
T R I T I O N E A D S A L V T A R E M
S A C R A M E N T I P O E N I T E N T I Æ
v s u m s p e c t a n t e.

DE contritione, prout spectat ad salutarem Sacramenti Penitentia usum, explicanda occurrunt, 1. illius natura 2. necessitas ipsius exercenda. 3. Quæ concurrere oportet ad illius exercitium, quoad detestationem quam in sua natura includit 4. Modus eiusdem detestationis exercenda. 5. Modus exercendi propositum emendationis, quod illa adhuc in se includit. & 6. Defectus contritionis, per quos ea reddit penitentia Sacramentum inualidum. Vnde liber hic sex capita continebit: quibus singulis quodque prædictorum explicabitur. Alia verò quæ huc quoque spectare videntur, iam tradita sunt in prima parte li. 2. cap. 5.

C A P V T I.

De natura contritionis.

S V M M A R I V M.

1. Contritio est voluntatis actus, & quis.

2. Dolor sine voluntatis, siue appetitus sentientis non est de essentia contritionis, sed est tantum illius effectus.
3. Detestatio, quæ contritionem sacramentalem constituit, debet esse actualis.
4. Quando contritio virtualis sufficere possit ad remissionem peccati mortalis.
5. Ad peccatorum inculpabiliter oblatorum remissionem sufficit contritio virtualis.
6. Ratio nominum contritionis, compunctionis, scissionis cordis & penitentia.
7. Ad naturam contritionis cum detestatione præteritorum peccatorum pertinet propositum non peccandi de cætero.
8. Quod, an actualis esse debeat, versatur in controversia.
9. Debere esse, colligitur ex sacraliter, & Conciliis.
10. Idem docetur ratione à simili.

Conuenit inter Catholicos, contritionem consistere in aliquo voluntatis actu, quem penitens exerceat circa proprium suum peccatum eidem voluntati representatum ab intellectu, illud considerante, quatenus ab ipso met penitente perpetratum est. Quisquam autem sit actus ille, ita declaratur. Sicut in perpetratione peccati, Penitens ita affectus fuit, ut primum tentaretur hoc est, moueretur ad peccatum à Dæmone, vel à mundo, vel à carne, motu quodam indeliberato, quem primo primum vocant: Deinde, ut ad illud mentem aduertens, haberet quoddam illius desiderium, seu amorem quo placuit voluntati: præterea gaudium in eadem voluntate: ac demum voluptatem in appetitu sentitio. Sic contritio modo affectus eidem Penitens in repudiatione peccati; primum à Deo mouetur motu præueniente vel liberi arbitrij, ad modum illius qui primo primum dicitur.